

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

בפני: כב' השופטת לאה גליקסמן
נציגת ציבור (עובדים) גב' אורה אופנהיים – דזניו
נציגת ציבור (מעבידים) גב' רונית אסיה

התובע בתיק עב 8/9901	אלן יששכר	
התובע בתיק עב 8/9902	רונן פלדמן	
הנתבעים בתיק עב 5739/09		עמי ביב עוזי גיא אופיר ועופר מוסקוביץ

הנתבעת בתיק עב 8/9901	מירב לוי	
הנתבעת בתיק עב 8/9902	עמי ביב עוזי אלון קורל ושליה שהרבני	
הנתבעת בתיק עב 5739/09		

פסק דין

רקע והשאלות השנוויות בחלוקת:

1. גבי מירב לוי (להלן – **מירב**) הייתה בתקופה הרלוונטית לתביעה בעלת זיכיון של המותג "ירימקס ישראלי" (שבבעלות חברת אימפקט פיתוח נכסים בע"מ) למתן שירותים תיווך מקרקעין בקריית אונו, והפעילה משרד תיווך בקרית אונו (להלן – **המשרד**).
2. התובעים (להלן יחד **התובעים**, ולוחוד "**אלן**" או "**רונן**" על פי העניין) פעלו כסוכנים במשרד. תקופת ההתקשרות בין אילן לבין מירב הייתה מהיום 24.3.2008 עד יומם 3.6.2007, בו הסתיימה ההתקשרות ביוזמת מירב. תקופת ההתקשרות בין רונן לבין מירב הייתה מיום 1.5.2008 עד יומם 24.3.2008, מועד בו הודיעו רונן למירב על סיום ההתקשרות.
- 3.חלוקת המרכזיות בין הצדדים היא האם התקיימו ביניהם יחסים עובד מעביד. לטענת התובעים, התקיימו יחסים עובד מעבידبينם לבין מירב. כפועל יוצא מכך, הם

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

זכאים לתשלום הפרשי שכר עבדה ולפדיון חופשה, ואילן זכאים לתשלום תמורת הودעה מוקדמות. בנוסף כי הם זכאים **לקיום זכות לה זכאים התובעים מלחת היוותם עובדים ממשות הנתבעת**. מירב טענה כי התובעים הועסקו כ"יונטני שירות עצמאיים", וזאת על פי המוסכם עם במפורש, והם אינם זכאים לכל תשלום נוסף מעבר למלות המגיעות להם על בסיס העסקאות שביצעו, בניכוי הוצאות משרד. כן הגישה מירב תביעה בה נטען כי התובעים **"בלתנהוגותם הפטלה והעכלה גומו למתבעת [=מירב] מקיים ממוניים ובים ופגעה קשה במוניין .."**, ועתה לחיבב את התובעים לשלם לה **"החול נזקים" ו"החזר תשלוםינו יתנו"** בסכום כולל של 337,562 נק. הדיוון בשתי התביעות אחד.

4. תחיליה נדון בשאלת התקיימו בין הצדדים יחסី עובד מעביד; ככל שייקבע כי התקיימו יחסី עובד מעביד בין הצדדים, נדון בתביעותיהם ההדריות של הצדדים.

האם התקיימו בין הצדדים יחסី עובד מעביד?

(1) העובדות, עליה מהעדויות ומהראיות בפנינו:

5. החאה בין הצדדים:

5.1. בין רונן לבין מירב נחתם הסכם (נספח אי לתחира הראשון של מירב; להלן – היחסם); החסכם הוא בין רונן לבין מירב לויין ולינדה תורגמן, שכן בעת חתימת החסכם היה המשרד בבעלויות משותפת של מירב וגב' תורגמן, אך שותפות זו פורקה במהלך תקופה ההתקשרות. בחסכם כונה רונן "סוכן", נקבע כי הואនוטן את שירותיו על פי החסכם כי " קיבלן עצמאי", ולא ישרוו בין הסוכן לבין המשרד יחסី עובד מעביד. כן כלל בחסכם "סעיף גדרון" לפיו במקרה שרונן יטען או יקבע על ידי ערכאה מוסמכת כי בין הצדדים התקיימו יחסី עובד ומעביד יהיה עליו להסביר 40% מהתמורה שתשלם לו על פי החסכם.

5.2. אילן לא חתום על החסכם בגלל חילוקי דעתות על חלק מהஹאות החסכם (עדות אילן, עי 13, עי 32 – 31, שי 1, עי 14, שי 7). למורתו של אילן לא חתום על החסכם, אנו סבורות כי מהஹאות החסכם ניתן ללמוד על גם על מעמדו, שכן החוזה משקף את מתכונת ההתקשרות בין מירב לבין התובעים.

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/08 9901/99 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08 9902/99 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09 5739/57 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

6. מתכונת ההזדמנויות:

- 6.1. בהסכם נקבע כי הסוכן חייב להשתתף בתוכניות החדרכה הנערכות על ידי המשרד ואו רימקס ישראל. וכן, רונן השתתף בהכשרה של רימקס ישראל על חשבוןנו. אילן לא השתתף בהכשרה, בכלל עלות הקורס, ואחת העילות לשימוש ההזדמנויות הייתה סיורבו להשתתף בקורס (עדות רונן, עי 7, שי 26; עדות אילן, עי 11, שי 20 – 24, שי 28 – 29).
- 6.2. בהסכם נקבע כי כל העסקאות, הנירות, בלבדו שרשם הסוכן וכל מידע הם רכשו הבלעדי של המשרד והסוכן חייב להעביר אותו למשרד עם סיום ההזדמנויות, וכי לסוכן אין כל זכות בעסקאות, בנירות או במידע שהגיעו אליו במהלך השירותו סוכן במסגרת ההסכם. עוד נקבע כי הסוכן לא יהיה זכאי לשום תשלום או פיצוי בעקבות שעשה במסגרת ההסכם אם טרם נחתמו לפני סיום ההזדמנויות, גם אם ייחתמו במועד מאוחר יותר.
- 6.3. בהסכם נקבע כי הסוכן לא יהיה רשאי להעניק שירותים לכל גורם אחר למעט לקוחות המשרד, ונאסר עליו לשמש כמתווך או סוכן מכירות או להיות קשור כמתווך והוא סוכן מכירות עם כל גורם אחר. בהסכם הובחר כי כל ההזדמנויות במרקיען שהסוכן יהיה קשור בה במהלך תקופת ההזדמנויות כפופה להוראות ההסכם בהסכמה של מירב, אילן עבד כמשגיח בשירות מסעדת (תצהיר מירב, סעיף 53). נציין, כי האמור בסעיף 53 לתצהירה של מירב כי **"התובעים אף תי לשאים לעסוק במקצועם מחוץ למטע השיוות עבורי"** סותר בעליל את הוראות ההסכם, האוסרות על התובעים לעסוק בתיווך שלא במסגרת המשרד.
- 6.4. על פי ההסכם הסוכן מתחייב לאפשר למשרד גישה מוחלטת למידע שבידיו. התובעת העידה כי לכל סוכן הייתה סיסמא, ואילו ברשותה היו הסיסמאות של כל הסוכנים (עי 25 שי 1 – 4). אילן טען כי בעלה של מירב נכנס למאגרי הלקחות שלהם (סעיף 24 לתצהיר אילן). בעלה של מירב לא זומן להעיד בעניין זה, וגרסתו של אילן לא נסתירה.
- 6.5. בהסכם נקבע כי הסוכן חייב לפעול בהתאם לנחיי העבודה במשרד כפי

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/01/99 אלון יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08/99 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09/5739 מירב לוי נ' אלון יששכר ואח'

שיתפרסמו מעט לעת.

6.6. למשרד היו נחלי משרד (ת/4), בהם נקבעו כללי הפעולות של המשרד. התובעים העידו בתצהיריהם כי הם פעלו בהתאם להוראות הנהלים (סעיף 18 לתצהיר אלון; סעיף 20 לתצהיר רונן). כן העידו התובעים כי נדרשו להתייצב במשרד בשעות הבוקר בתחילת יום העבודה (סעיף 46 לתצהיר אלון; סעיף 47 לתצהיר רונן). בין היתר נקבעו הנהלים כי על הסוכן להגיע מידי יום למשרד לצרכי עדכון רונן. ולתת מענה טלפוני ללקוחות שהשאירו הודיעות; כל סוכן חייב ביצוע תורניות על פי לוח תורניות, כאשר שעות התורניות הן משעה 09:00 – 14:00 ומשעה 14:00 עד 16:00. תפקידי התורן היו לפתח את המשרד ואך לשטפו, לטפל בכל הודיעות הטלפוניות שנקלטו בمعנה הקולי ולהעביר אותן לסוכנים, ולאחר מכן לטפל בכל שיחות טלפון. כן נקבעו הנחיות לנוהל סגירת המשרד; בהקשר זה העידו התובעים כי פתחו את המשרד, החזיקו וניהלו אותו, ומירב נהגה לעזוב מוקדם את המשרד (סעיף 45 לתצהיר אלון; סעיף 46 לתצהיר רונן). עוד נקבעו הנהלים כי כל סוכן נדרש להגיש בתחלת שביעי דווייח פעילות שבועי ובו פרט את תוכניותיו, להגיש דווייח רביעוני ולעדכן את התוכניות בכל ראשון לחודש קלנדרי; כל סוכן נדרש לפעול באזור ההתחממות לפחות שעתיים ביום ובין היתר לחלק חומר שיוקרי, ומוטלת עליו חובה לעדכן את הזכין על תוצאות הפעולות; עוד נקבע כי ככל שיהיו חילוקי דעת בין הסוכנים יכריע בהן הזכין, ככלمر מירב.

מירב הכחישה בתצהירה כי הפעולות התובעים הייתה כפופה לדף הנהלים (סעיף 43 לתצהירה) ובקירורנה נגדית טענה כי דף הנהלים אמרו למקרים את הרוחים של הסוכנים וכי לא הוטלו סנקציות על הפרת הנהלים אלא מזכיר ב"המלצת" אין למקרים רוחחים, וכן טענה כי הוראות הנהל לעניין הגשת דיווחים והוראות נוספת לא קיימו בפועל (ע' 17, ש' 18 – 30 ; ע' 20 ש' 16 – 25 ; ע' 22 ש' 12). עם זאת, מירב הוזדה בסעיף 43 לתצהירה כי התקיימה תורניות סוכנים, אם כי טענה שלא חייבה את התובעים להימצא במשרד (סעיף 43 לתצהירה). אין בידינו לקבל גרסה זו של מירב, ואנו קובעות כי דף הנהלים משקף את אופן התנהלות המשרד. ראשית, מירב אישרה בעדותה כי היא מסירה את דף הנהלים לרונן (ע' 15, ש' 20 – 23), וכאמור אישרה בתצהירה כי התקיימה תורניות סוכנים. שנית, במסמך סיום

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/08 9901/99 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08 9902/99 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09 5739/5 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

ההתקשרות עם אילן (נספח ב' לתצהיר אילן) בו נאמר במפורש כי הימנעות מהשתתפות בפעולות המשרד לרבות תורניות, ואי מסירת דיווחים הן חלק מהסיבות שהביאו לסיום ההתקשרות. הגרסה כי הנהלים הם בגדר "המלצת" אינה מתיישבת עם כך שהימנעות מלקיים הbiaה (ביחד עם סיבות נוספות) לשימוש ההתקשרות עם אילן. איןנו מקבלות את גרסתה של מירב הסיבה לשימוש ההתקשרות הייתה אי חתימה על הסכם וכי הסיבות הנוספות לשימוש ההתקשרות הוספו למכתב "מנוחמות" (ע' 20, ש' 6 – 8), וכן קובעות כי תוכנו של המכתב משקף את הסיבות לשימוש ההתקשרות; שלישיית, מירב אישרה בעודותה בהליך אחר שהתקיימים בין לבין אילן כי מענה טלפוני במשרד ניתן על ידי הסוכנים (ת/5, ע' 3, ש' 29). הגרסה שהעסקה במשרד מזכירה הוועלהה לראשונה בחיקורתה הנגדית בהליך זה (ע' 16, ש' 3). רבעית, מירב לא זימנה עדות ولو סוכן אחד המשרד שיתמוך בגרסתה כי המשרד לא עבד בהתאם להנחיים.

6.7. אזרחי הפעולות הגיאוגרפיים של המתווכים במשרד נקבעו על ידי מירב. בתחילת תקופת ההתקשרות היה לכל סוכן איזור פעילות שלו. בחודש אפריל 2008, החליטה מירב לשנות זאת, וחרף התנגדות התובעים ביטלה את החלוקה הגיאוגרפית, כך שכל מטווך במשרד היה יכול לעבוד בכל אזור. התובעים התנגדו להחלטה זו לנוכח העובדה שהשקיעו בלימוד האזור וכן בפעילויות שיווק שונות (חלוקת מכתבים אישיים וכרטיסי ביקור, פגישות אישיות) (סעיפים 13, 22 ו- 23 לተצהיר אילן; סעיפים 14, 24 ו- 25 לተצהיר רונן). גם בעניין זה איןנו מקבלות את גרסתה של מירב בחיקורת הנגדית כי "המליצה" על חלוקה לאיזורים ועל ביטולם (ע' 18, ש' 15 – 24), וכן קובעת כי היא החליטה בכך על החלוקה לאזוריים והן על ביטול החלוקה לאזרחי פעילות.

6.8. על פי החסכם, החלוקה משלם את דמי התיווך למשרד, וחיל איסור מוחלט על הסוכן להנפיק ללקוח חשבונות (אלא אם ניתן לכך אישור מראש), וכן נאסר על הסוכן לקבל כסף מהלקוחות ולהשאירו בידו.

6.9. בחסכם נקבע כי בנוסף לזכותו של המשרד לעיין במידע של הסוכן, למשרד או לרימקס זכות לבדוק, לצלם ולעינן בכל מסמך, לרבות ספרי הנהלת חשבונות,

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/08 9901/99 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08 9902/99 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09 5739/95 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

יומני ל��וחות, יומנאים וכל מידע אחר, עסקי וושאינו עסקי, הקשור להסתכם, ללא מותן הודעה מוקדמת, בכל מועד שייקבע על ידי המשרד, והסוכן חייב לשתף פעולה ולסייע לעריכת הבדיקה. כן נדרש הסוכן להעביר דוח רוחח והפסד בכל שנה למשרד לרימקס ישראל.

7. הוצאות הפעולות:

- 7.1. רונן שילם את התשלומים הכרוכים בקבלת רישיון התיווך (עדות רונן, ע' 7, שי' 26).
- 7.2. רונן השתתף בקורס של רימקס ישראל. עלות הקורס עמדה על סך 3,600 ש"נ ושולמה על ידי רונן. אילן לא עבר את הקורס, לנוכח העלות של הקורס, ולאור העובדה שסביר שהקורס לא יתרום לעבודתו, על פי מידע שקיבל מרונן (עדות אילן, ע' 11, שי' 20 – 24, שי' 28 – 29).
- 7.3. התובעים נשאו בהוצאות אחזקת טלפון נייד וכן בהוצאות פרסום של עצם ושל הנכסים שקידמו את מכירותיהם, שככלו הדפסת גלויות ופרסום הודעות בעיתון (עדות אילן, ע' 11, שי' 32; ע' 12, שי' 1 – 7). בכלל פרסומים, היו חיבורים להופיע סימן ההיכר של רימקס (הבלון) ושם המותג (עדות מירב, ע' 21, שי' 17 – 28), כך שבעקיפין לכל פרסומים שממנו התובעים פרסם את המשרד.
- 7.4. התובעים נשאו בהוצאות הכרוכות בהפקת כרטיסי ביקור (עדות אילן, ע' 12, שי' 12). בכרטיס הביקור (ת/3) הופיעו פרטי המשרד.
- 7.5. דמי השכירות של המשרד שולמו על ידי מירב (ע' 21, שי' 26 – 27). הריחות והצדוק המשרדי נרכשו על ידי מירב (ע' 23, שי' 28).
- 7.6. הפנסים בהם השתמשו התובעים להחתים את הלקוחות על התcheinיות לתשלום דמי תיווך סופקו על ידי מירב (ע' 23, שי' 29 – 30). בטופס החתcheinיות עליו חתום הלקווח היו פרטי המשרד בלבד ולא היו פרטים של התובעים (ת/1, ת/2).
- 7.7. על פי ההסתכם התובעים חוויבו בתשלום דמי ניהול משרד שנתיים, "הוצאות טכנולוגיות" בגין שימוש באתר הנכסים של רימקס ישראל ו"הוצאות משרד"

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/08/9901 אלון יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09/5739 מירב לוי נ' אלון יששכר ואח'

בגין שימוש בפקס, צילומים ושירותי משרד אחרים. (סעיף ב' לנספח ג' להסכם).
 זאת, בנוסף להוצאות החזקת הטלפון הנידך והוצאות הפרסום. כפי העולה מהתצהירה של מירב התובעים שילמו תשלום תשלומיים אלה, בין בדרך של קיזוז מההתמורה שהגיעה להם ובין במישרין (סעיף 39 לTCP מירב; סעיף 48 לTCP מירב).

8. התמורה:

על פי המוסכם התובעים היו זכאים ל- 50% מהעמלת שילם הלקוח לשירות התיווך. בהתאם להסכם, וכן גם נהגו הצדדים בפועל, הלקוח שילם את דמי התיווך לשירות אשר הנפיק לו חשבונית, והמשרד שילם 50% מהעמלת לסוקן. כאמור, לסוקן היה אסור לגבות את התמורה במישרין מהלקוח ולהנפיק לו חשבונית מס.

9. רישום הצדדים ברשות המס:

9.1. רונן היה רשום כעובד מורשה עד קודם להתקשרותו ביניהם לירב, וזאת בשל עיסוקו כוכיין של חברת קנדיילנד, וweisoko בהפעלת חנות בקניון שבת השוכבים (עדות רונן, ע' 4, שי' 19).

9.2. אלון לא היה רשום כעובד מורשה במשך כל תקופת ההתקשרות.

10. נסיבות סיום ההתקשרות:

11. סיום ההתקשרות בין מירב לבין אלון היה ביוזמת מירב, אשר הודיעה בכתב לאלון על סיום ההתקשרות (נספח ב' לTCP אלון). על פי האמור בכתב, הסיבות לסיום ההתקשרות הן, בין היתר, אי חתימה על ההסכם; אי השתתפות בכל הפעולות ההכרחית במסדר, לרבות ישיבות צוות ו汜ורניות במסדר; אי ביצוע פעילות שיווקית; פעילות בלתי מספקת; אי הגשת דיווחים.

12. סיום ההתקשרות בין מירב לבין רונן היה ביוזמתו של רונן (עדות רונן, ע' 8, שי' 10 – 12).

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/01/99 אלון יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08/99 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09/5739 מירב לוי נ' אלון יששכר ואח'

2) בין הצדדים התקיימו יחסי עובד ועובד.

13. כידוע, המבחן הרווח והמקובל בפסקה לקבעת מעמדו של موוסך כ"עובד" או כ"בעל עצמאי" או כ"משתתף חופשי" הוא המבחן המערבי. המרכיב הדומיננטי במבחן המערבי הוא מבחן השתתבות, ولو שני פנים: הפן החיובי והפן השילילי. במסגרת הפן החיובי נבדקת השאלה האם מבצע העבודה השתלב בעסקו של נותן העבודה. במסגרת הפן השילילי נבחנת השאלה האם מבצע העבודה ביצעו את העבודה במסגרת עסק עצמאי משלו. מרכיבים נוספים בבחן המערבי הם: מבחן הקשר האישי; כפיפות ופיקוח; אספקת כלי עבודה; תלות כלכלית; אופן הצגת התחברות בפני גורמים חיצוניים, לרבות מס הכנסה והמוסך לביטוח לאומי; בלידיות הקשר; התמישכות הקשר, סדרות הקשר ורכישתו.

עו"ע (ארצى) 300021/98 טריינין – מيبة חריש ומפלגת העבודה, פד"ע ל' 33.

עו"ע (ארצى) 1162/01 סמי בן חמו – המכון לפריאו העבודה והייצור, פד"ע לח' 433.

14. במקרה הנדון, על יסוד העבודות והראיות שהונחו בפניו הגיעו לכל מסקנה כי על פי מבחני הפסקה התקיימו יחסי עובד מעבד בין מירב לבין התובעים. מינימוקים שנפרט להלן.

15. **מבחן השתתבות – הפן החיובי:** כידוע, הפן החיובי של מבחן השתתבות כולל שלושה מרכיבים: קיומו של "מבצע" שניתן להשתלב בו; הפעולה המבוצעת דרישה לפעולות הרגילה של המפעל; מבצע העבודה מהווה חלק מהmarket הארגוני של המפעל ואינו "גורם חיוני". כל המרכיבים האלה מתתקיימים במקרה הנדון. על פי התשתיות העובדתית שנפרשה בפניו. פעילותם של התובעים הייתה דרישה לפעולות הרגילה של המשרד והם היו חלק מהmarket הארגוני של המשרד; בהקשר זה יש לציין כאמור כי התובעים כמו סוכנים אחרים לא עשו רק בקידום המכירות של הנכסים והסוכנים שלהם, אלא עשו במשרד במסגרת התורנות לטבות פעילות המשרד והסוכנים האחרים; בכל מסמך (פנסטי התחייבות של הלקוחות, כרטיסי ביקור, פרסומי הנכסים) התובעים הוצגו כபועלים מטעם המשרד; פעילותם של התובעים, כמו גם של הסוכנים האחרים, רוכזה ונוהלה על ידי מירב, הסדרה בניהלי עבודה שקבעה מירב, ובין היתר היא ניהלה ישיבות צוות, קבועה באיזה אזוריים הם יפעלו, קיבלה דיווחים

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

שוטפים על פעילותם, גבתה את התמורה بعد פעילותם וקיבלה 50% מההתמורה بعد פעילותם; כל תוצריו פעילותם של התובעים היו קניינו של המשרד.

16. מבחון ההשתלבות – הפן השילילי: בבחינת הפן השילילי של מבחון ההשתלבות השאלה היא האם התובעים ביצעו את הפעילות במסגרת עסק משלהם. בהקשר זה יש לעמוד על קיומם של סימנים כגון סיכון רוח וסיכון הפסד, העסקת עובדים, בעלות/██ירות אמצעי יצור, נשיאה בהוצאות יצור, השקעה ברכישת אמצעי יצור והשקעת הון, וכיו"ב. מרכיב עיקרי בבחון זה הוא האפשרות להגדיל את הרוח באמצעות ייעול עבודה וחסכו בהוצאות.

17. מחומר הראיות עולה כי במסגרת הסכם ההתקשרות לתובעים לא היה עסק עצמאי בתחום התיווך שנתן שירותים למשרד. אין מחלוקת כי התובעים לא עסקו בתחום זה בעבר ולא שילבו את פעילותם במשרד בעסק תיווך שהיה להם בעבר. لكن יש לבחון האם במסגרת פעילותם במשרד הקימו עסק עצמאי משלהם שנתן שירות תיווך למשרד. התשובה לשאלת זו שלילית. כמתואר לעיל, התובעים השתלבו במסגרת המשרד, עבדו בכפיפות למירב על פי נחלי המשרד שהוכתו על ידה, ונארע עליהם במפורש בהסכם לעסוק בתיווך שלא במסגרת המשרד בתקופת ההתקשרות. יתר על כן. כל תוצריו פעילותם היו שייכים למשרד (ראו סעיף 43 לתחираה של מירב), ועם סיום ההתקשרות לא היו זכאים להמשיך את הפעולות אותן החלו במסגרת המשרד. אמן, על פי תנאי ההתקשרות התובעים חוובו לשאת **ב חלק מהוצאות פעילותם (הדף הראשון בדף, פרטם שוניים, הוצאות החזקת מכשירי טלפון נייד) אולם מרכיב זה לבדו, כאשר בפרטם אותם מימנו פרסמו התובעים את המשרד ולא עסק שלהם, אין בו כדי להוכיח לתובעים מעמד של קבלן עצמאי כאשר במהות לא הקימו עסק עצמאי משלהם.**

18. בהקשר זה יש להציג כי העובדה שלל פי הסכם ההתקשרות התמורה ששולמה לתובעים נגזרה מהיקף העסקאות ומשוון הכספי, אין בה כדי לשולל את מעמדם כעובדים שכירים. שכרם של עובדים רבים מחושב באחזois ממכירות שבוצעו על ידם, על בסיס תפוקה או על בסיס הכנסות (מחזור או רווחים) של פעילותם או של מקום העבודהם. חשיבות השכר בדרך זו אינו שולל את מעמדם של מועסקים אלה

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

כעובדים, ואין לראות במעמדת "זמןנו" של עובד כ"סיכון להפסד", ובכך שההכנסה נגורת באחיזות מהמכירות סיכוי לרווח.

19. מבוחני המשנה מחזקים אף הם את המסקנה כי התקיימו יחסית עובד – מעמיד בין הצדדים בנסיבות הנדונה:

19.1. מבחן הקשר האישי: התובעים היו חייבים לבצע את הפעולות בעצמם ולא יכולו להעביר את ביצועה אחרים.

19.2. בעדיות ותלות כלכלית: כאמור, על התובעים אסור לפעול כמתווכים בכל מסגרת אחרת מחוץ למשרד.

19.3. פיקוח וכפיותה: כעולה מנהלים התובעים היו חייבים בדיווח שוטף למירב על פעילותם, ובנוסף לדיווח היו בידייה סיסמאות המחשב של כל הסוכנים שעבדו במשרד, לרבות התובעים. כמו כן, נקבע בחסכם כי למשרד זכות לעיין בכל המסמכים של הסוכן, לרבות מסמכי הנהלת חברות, יומנים, מחשב, ובכל מידע עסקי ולא עסקי, וגם את דוחיך רוח והפסד השנתי אמרו הסוכן להעביר למשרד. פיקוח הדוק כמפורט לעיל מעיד כי לסוכן אין "עסק עצמאי" משלו. הפיקוח על העבודה בא לידי ביטוי גם בכך שכאשר היקף הפעולות של אילן לא השביע את רצונה של מירב, היא הודיעה לו על סיום ההתקשרות. כאמור, גם אזרחי הפעולות של התובעים (וככל הסוכנים במשרד) שונו על פי החלטתה של מירב, ועל פי עדותה היא בתצהירה (סעיף 43) הייתה לה **"הסתמאות המלאה והבלתי נעריך לשייניב אורגנוי במשרד"**.

19.4. בעלות על אמצעי יצור: התובעים עבדו במשרד של מירב, והוא זו שציידה את המשרד בריהוט וציוד משרד, ואף נתנה לתובעים חלק מהציוד שנדרש לביצוע פעילותם כגון פנקסים.

19.5. רישום במוסד לביטוח לאומי וברשות המט: רונן היה רשום כעובד מוושה עוד קודם להתקשרות ביניהם לבין מירב בהיותו זכיין של חברת קנדילנד. אין ברישום זה כדי להעיד על מעמדו עצמאי בהתקשרות ביניהם בין מירב לאור כל הסימנים האחרים המעידים על כך שבמסגרת ההתקשרות ביניהם מירב פעל

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

כעובד שכיר. אילן לא נרשם עצמאית אצל רשותות המס.

20. מעבר לכך שמתיקים יחשו עובד מעבד בין התובעים לבין מירב על פי המבחנים שנקבעו בפסיכה, אנו סבורות כי אין להזכיר במודול התקשורת במקרה הנדון כייחסי מזמין – קובלן עצמאי גם משיקולי מדיניות – הגשמת תכלית דיני עבודה. כפי שהוסבר בהרחבה בעניין רופא ניעע (ארציו) 110/11 רפי רופא – מוקם סוכנות לביטוח בע"מ, מיום 22.12.2011) לקביעה כי יחשו עובד מעבד אינם תלויים ברצונות של הצדדים או בהסתכנות החוזיות ביניהם אלא במאפייניה המהותיים של התקשורת, נובעת מתכלית דיני העבודה – הגנה על העובד, המצו依 בדרך כלל בעמדת מיקוח חלה מול המעסיק, והחברה כי כוח העבודה אינו "מצרך" וכן נדרשת התערבותה החוקק לצורך הגשמת ערכיהם סוציאליים בסיסיים שהחברה בוחרת להגן עליהם. במקרה הנדון, התמונה העולה מהתשתיית העובדת שנפרשה בפניינו היא כי למירב, במקרה של הזיכיון של רימקס ישראל, היה משרד תיוקן, אותו הפעילה באמצעות סוכנים, שעבדו חן במשרד והוא בפועל בשטח. אוטם סוכנים לא היו בעלי עסק עצמאי משליהם, שכן כל תוכרי פעילותם היו שייכים למשרד, ומירב ניהלה את פעילותם ופיקחה עליהם. מירב גם הפיקה רוחם ממשמעו מutowת של הסוכנים, שכן היא גבתה 50% מעמלת התיווך ששילם הלקוח למשרד. מודול התקשורת על פי ההוראות אפשר למירב להפעיל משרד באמצעות הסוכנים, לנחל את פעילותם של הסוכנים ולהפיק מהם רווחים כמעט ללא עלות, שכן היא לא שילמה לסוכנים שכר בעד עבודתם אלא עמלה בלבד מהעסקאות שהצליחו להביא לחටימונן. זאת, למרות שבמסגרת עבודתם הקדישו חלק מזמןם לקידום פעילותם הכוללת של המשרד בכך שבייצעו תורניות במסרדים ולא רק לקידום מכירות של נכסים ולקוחות שביטופלים. התובעים גם נשאו חלק ניכר מהוצאות פעילותם, וرونן גם נשא בהוצאות הכספיו לתפקיד. בהקשר זה יש לציין כי פרסומים שמימנו התובעים זכה המשרד לפירסום, כך שבמודול זה הולות פרסומים המשרד הוטלה על התובעים ולא על מירב. התוצאה היא שככל שפעילותם של הסוכנים נושא פרי, מירב נהנית מתוצריו פעילותם ומפיקת מהם רווח, כאשר נשאה חלק קטן מההוצאות הפעילות, שכן התובעים השתתפו גם בחזאות אחזקות המשרד, ואילו התובעים הזוכים לאוטו שיעור עמלת כמו מירב, נשאו חלק ניכר מהוצאות פעילותם (אחזקת טלפון נייד, פרסום). לעומת זאת, ככל

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואה'

שפעילותם של הסוכנים נכשלת, הסוכנים נשואים בהפסד הכרוך בכך, שכן הם נשאו בהוצאות הפרסום ולא קיבלו שכר بعد עבודתם, ואילו מירב, אם בכלל, נשואת בהפסד בשיעור נמוך יותר. בהקשר זה יש להזכיר כי לנוכח העובדה שהשקעתה הייתה "משמעותית" על פעילותם של הסוכנים במשרד, וסביר להניח כי ככל חדש פחתה חלק מהסוכנים הביאו לחתיימות עסקאות מהן המשרד גבה 50% מהעמלה, שכיסתה את ההוצאות בהן נשאה מירב. נסיבות מעין אלה, בהן לモעסק אין במהות עסק עצמאי משלו והממשק מפעיל באמצעותו את עסקו שלו, יש חלוקה בלתי מואזנת בעיליל של הסיכון להפסד והסיכוי לרוחח בין הממשק לבין המושך, הן בדיקת הנסיבות בהן משפט העובדה צריך להתערב ולהגן על העובד המושך, ועל עמדת המיקוח החלשה, ולהבטיח כי העובד ייהנה לפחות מהזכויות הבסיסיות המוקנות לו על פי דיני העבודה.

21. בנוסף, כי התביעה שהגישה מירב סותרת את טענתה כי לא התקיימו יחסיו עובד מעמיד בינה לבין התובעים וכי התובעים התקשרו עם המשרד כ"עצמאים". הטענות כי התובעים לא היו פעילים במידה מספקת, אלא הנהלו "בעצתיות" ו"יבפאסיביות", לא השתתפו בפעולות "חרחית" במשרד וכי בחתנחותם "חפולה והעצלנית" גרמו לה נזקים מעידות כי התקיימו יחסיו עובד בין מירב לבין התובעים. בניגוד לטענתה כי נהלי המשרד הם בגדר "המלצת", וכי הסוכן הוא "עצמאי וכל מה שהוא עשו מבוזך" (עי 23, שי 10), טענותיה בתמיכה לתביעה מעידות כאלו עדים כי התובעים לא היו בעלי עסק עצמאי, אשר היו רשאים לפעול באופן עצמאי בהתאם לשיקול דעתם ובכלל זה לקבוע את היקף פעילותם, אלא כי מירב ראתה בהם חלק מההמערך הארגוני של המשרד ודרצה מהם וציפתה מהם פעילות בהיקף מסוים.

22. **כללו של דבר :** מההתשתית העובדתית שנפרשה בפניו עולה כי התקיימו בין התובעים לבין מירב יחסיו עובד מעמיד על פי המבחןים שנקבעו בפסיכה. מעבר לכך, גם משיקולי מדיניות של הגשומות תכליית דיני העבודה, בנסיבות המקרה יש להכיר בתובעים כעובדים של מירב.

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/0901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/0902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

הזכויות המגיעות לתובעים ושיעורן:

- .23. **בכתב התביעה טענו התובעים כי הם זכאים לسعدים אלה.**
- .23.1. **תשולם שכר חדש ראוי בסכום שלא יפחית מהשכר הממוצע במשק בתקופת העסקתם בגין הכספי הכספי ששולם להם - 64,000 ש"ח לאילן ו- 70,000 ש"ר לרונן.**
  - .23.2. **תשולם פדיון חופשה - 8 ימים לאילן ו - 12 ימים לרונן (לא ננקב סכום בכתב התביעה).**
  - .23.3. **לאילן - תשולם 11 ימי הודעה מוקדמת (לא ננקב סכום בכתב התביעה).**
  - .23.4. **"קיום כל זכות לה זכאים התובעים מכח היותם עובדים במשרת המתבעת".**
  - .23.5. **פיקוחי הלנת שכר بعد כל הרכיבים שנקבעו.**
- .24. **מירב טענה גם אם התקיימו יחס עבודה ומעמיד התובעים לא הוכחו את תביעתם מנימוקים אלה.**
- .24.1. **התובעים לא הוכחו את שיעור השכר המגיע להם ובכלל זה לא הוכחו כי השכר הממוצע במשק הוא ה"שכר ראוי" שיש לפ██וק להם.**
  - .24.2. **הטענה כי התובעים עבדו במשרת מלאה מהוות שינוי חזית לנוכח העבודה שלא הועלה בכתב התביעה, ובכל מקרה הוכיח כי לכל היותר עבדו בהיקף משרת של 10%.**
  - .24.3. **התובעים לא כימטו את תביעתם לפדיון חופשה ותמורה הודעה מוקדמת.**
- 25. אשר לשיעור השכר לו זכאים התובעים:**
- .25.1. **התובעים טענו כי התקשרו עם מירב על יסוד פרסומיים באתר רימקס (נספח אי לתחביריהם) ובויתונות, אשר "משדרים" לעבוד כמתווכים במסגרת**

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

חברת רימקס ישראל, תוקן יצירת מצג של פוטנציאלי השתכרות של שירותים אליי שקלים בchodש. כמו כן, מירב הונתה אותו טרם תחילת עבודתם כאשר הצינה מצג שווה בוגע להיקף הנכסים המטופל במשרד, כאשר בדיעבד התברר כי רשימת הנכסים הייתה רשימה "כזובת" וכלה נכסים רבים אשר אינם בטיפולו של המשרד; לפיכך, לנוכח הציפייה של התובעים להרוויח שירותים אליי שקלים על יסוד הפרטומים והסתמכותם על המציג שהצינה מירב בוגע להיקף הפעילות במשרד, יש לקבוע את שיעור השכר הרואוי לפחות על בסיס השכר הממוצע במשק, ואין מקום לחישוב השכר המגיע להם על בסיס שכר המינימום לפי החוק.

.25.2 אין בידינו לקבל את טענת התובעים. גם אם הייתה לתובעים ציפייה להכנסה גבוהה, אין בציפייה זו כדי לקבוע את שיעור השכר הרואוי. התובעים לא הביאו כל ראייה בדבר שיעור השכר הרואוי למಟוכים שכירים בעלי וותק וניסיון שלהם, ובכלל זה לא הוכחו כי הוא עומד על השכר הממוצע במשק או כל סכום אחר. מעבר לאמר, לבית הדין ידיעה שיפוטית כי ככל עיקר השכר של מटוכים הוא על מעלה על עסקאות שנחתמו, כפי שנקבע בהסכם בין התובעים לבין מירב.

.25.3 בהקשר זה יש להבהיר כי תביעתם של התובעים היא ל"שכר עבודה", ולא לפיצוי על ניהול מוויים לכריית חווה בחוסר תום לב. משחתבעה היא לשכר עבודה ולא לפיצוי, אין רלוונטיות לטענות התובעים בדבר הסמכות והונאה. באשר לטענת החסמכות - הפרטומים עליהם הסמכו התובעים, לטענתם, אינם של מירב אלא של חברת רימקס ישראל. באשר לטענת ההונאה - טענה זו הייתה רלוונטית לתביעה לפיצוי על ניהול מוויים בחוסר תום לב, שכן על פי הנטען הוצג לתובעים כי פוטנציאלי ההשתכרות, שהוא גזורה מהיקף העסקאות, גדול בהרבה מחופוטנציאלי שהוא בפועל. אולם כאמור, תביעה לפיצוי על ניהול מוויים בחוסר תום לב לא הוגשה על ידי התובעים.

.25.4 **כלו של דבר:** התובעים לא הוכחו כי השכר הממוצע במשק הוא שיעור השכר הרואוי. לאור האמור, שיעור השכר לו זכאים התובעים על תקופת עבודתם הוא שכר מינימום לפי החוק.

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

26. אשר להיקף המשרה של התובעים:

- .26.1. התובעים תבעו בכתב התביעה שכר בשיעור השכר המומוצע במשק למשרה מלאה. אילן העיד בתצהирו כי עבד במשרד בהיקף של משרה מלאה, גם בתקופה בה עבד באופן חלקי במסעדת כMSGICHOT, שכן עבד במסעדת שעשוות הבוקר המוקדמות ובשעות הערב המאוחרות לילה, וכן הייתה לו גמישות שאפשרה לו לצאת לפגישות (סעיפים 71 – 73 לתצהирו של אילן). רונן העיד בתצהירו כי התייצב במשרד בשעות הבוקר, החזיק וניהל את המשרד גם ביוםים בהם מירב עזבה מוקדם את המשרד, והקדיש את כל זמנו לעבודה במשרד (סעיפים 46, 48 ו- 65 לתצהירו של רונן). מירב טענה בתצהירה המשלים כי היקף העבודה של התובעים עומד לכל היוטר על 10%.
- .26.2. על יסוד התרשומותנו מהעדויות ומהראיות בפנינו אנו קובעת כי התובעים זכאים לשכר מינימום بعد עבודה בהיקף של משרה מלאה.
- .26.3. אשר לטענת מירב בדבר שניינו חזית: משטענו התובעים בכתב התביעה זכאות לשכר המומוצע במשק بعد משרה מלאה, נובע מכך כי לטענותם עבדו בהיקף של משרה מלאה, וספק אם יש בפירות הטענה בתצהיר מסוים שניינו חזית. מכל מקום, כאמור, התובעים טוענו במפורש בנוגע להיקף עבודות בתצהיריו העדות מטעם, ולא הועלהה טענת שניינו חזית לא בתצהيري העדות של מירב ולא בדיון הוחחות. יתר על כן. עצם התיחסותה של מירב לעניין היקף המשרה בתצהירה המשלים וטענתה כי התובעים עבדו בהיקף משרה של 10%, היא בגדר הסכמה ל"שינוי חזית", ככל שהיה כזה.
- .26.4. אשר לטענת מירב כי התובעים לא עבדו בהיקף של משרה מלאה: ראשית, בהתאם לסעיף 7 בחקוק שכר מינימום, תשמ"ז – 1987, נטל הראייה כי שולם לעובד שכר מינימום מוטל על המעסיק, בנسبות המפורטות באותו סעיף. שנית, בכל מקרה, אנו סבורים כי גרסת התובעים כי עבדו בהיקף של משרה מלאה לא נסתרה, ולא שוכנענו כי התובעים עבדו בהיקף משרה קטן יותר, ובודאי לא בהיקף משרה של 10%. אנו סבורים כי אין בנסיבות המעידים על פגישות מסוימות ראייה מכרעת להיקף העבודה, שכן חלק מפעולותם אינם בא לידי

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/08/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

בieten בפנקסים, כגון - השעות בהן עסקו ביצוע תורנות משרד, השעות בהן ביצעו שירות טלפון ועוד. מעבר לכך, מירב הודהה בחקירותה הנגידת כי האמור בתצהירה המשלים לפיה רון לא ביצע פעילות מאז חודש נובמבר 2007 אינו מדויק, לאור הדפים מהפנקסים שהוצגו (ת/ה) (עדות מירב, עי, 22, ש' 29 – 33). יודגש, כי על פי החלטה מיום 25.11.2010 הועברו לבא כוחה של מירב הפנקסים שהיו בידי התובעים, ולא הועלתה כל טענה כי הדפים שהוגשו במסגרת ת/ה או ת/ג לא הועברו, על אף שניתנה לבא כוחה של מירב אפשרות להעלות טענה זו (ההחלטה בעי 26 לפרטוקול).

לפייך, זכאים התובעים לשכר מינימום מלא بعد כל תקופה עבודהם. בתקופה הרלוונטית לתביעה שכר המינימום עמד על 3,710.18 ש. לפייך, אילן זכאי לשכר מינימום בסך 28,752 ש (3710.18 X 7.75) ורונן זכאי לשכר מינימום בסך 40,818.25 ש (11 X 3710.18).

מחסכים המגיע לאילן יש לקוז סך של 2,308 ש ששולם לו על פי האמור בת/ג, כך שסך הכל מגיע לו סך של 26,444 ש; מחסכים המגיע לרונן יש לקוז סך של 18,643 ש, על פי הודהתו בכתב התביעה, כך שסך הכל מגיע לו סך של 22,175 ש.

התובעים טענו שאין לקוז מהשכר המגיע להם לטענתם את השכר ששולם להם בפועל, משום שהובטחו להם בונגסים כנהוג בשרות אנשי מכירות ושיווק ומשום שהשכר ששולם לתובעים כיסה מעט מההוצאות שהטילה עליהם מירב (הוצאות חומר פרטומי ושיווקי הנושאים את שמה של המתבעת הוצאות טלפון וכו') שהיא על מירב לשאת בהן. אין בידינו לקבל טענה זו של התובעים. ראשית, טענה זו היא טענה חדשה כאשר בכתב התביעה נתען במפורש כי יש לנכות מחסכים המתבעים את הסכומים ששילמו לתובעים. שניית, איש מכירות זכאי לבונוס על פי הכללים לתשלום הבונוס שנקבעים בהסכם בין המעבד, וככלל בונגס מבוסס על הישגים והතובעים אינם יכולים לטעון לזכאות לבונוס שלא על בסיס ביצועים. שלישיית, היה מקום לשקל את טענת התובעים כי מירב היא זו שהייתה צריכה לשאת בהוצאות בהן נשאו התובעים לצורך פעילותם או חילוק, והם זכאים להשbat הסכומים

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/08/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואה'

שהוציאו. אולם, כאמור, טענה זו נטעה בראשונה בסיכומים, והותובעים גם לא הביאו ראיות על שיעור ההוצאות בהן נשואו.

30. באשר לחיוב בתשלום פיצויי הלנה:

30.1. במכتب ב'יך התובעים לב'יך מירב מיום 16.5.2008 (נספח ג(2) לתצהיר אילן) הפנה בא כוח התובעים את בא כוחה של מירב לפסיקה הקובעת כי בין מトוךן לבין בעל משרד תיוזק שהועסק במתקנות דומה למתקנות העשකתם של התובעים התקיימו יחסי עבודה מעמיד [עב (ת"א) 5322/05 מכלף ויקטור – תיוזק ב.מוריס ובני], מיום 3.7.2007. לפיכך, לטענת התובעים, יש לחייב את מירב בתשלום פיצויי הלנה מלאים, שכן היא מנעה מלטעון כי אי התשלום נבע מטעות כנה או ממחולקת של ממש בדבר עצם החבות.

30.2. אולם, בחינת פסק הדין מעלה כי אין זהות מוחלטת בנסיבות, ובכלל זה בעניין מכלף לא צוין כי התובע נשא בהוצאות פעילותו. כמו כן, מדובר בפסק דין של בית דין אזרחי שאינו בוגדר תקדים מהריב, כאשר קיימת פסיקה סותרת, שאזכורה מירב בסיכון הטענה מטעמה [עב (ת"א) 3042/04 אלி קציר – איריס ביבי, מיום 26.3.3009].

30.3. אשר על כן, הגענו למסקנה כי אין מקום בנסיבות מקרה זה לחייב בתשלום פיצויי הלנת שכר, ולסוכמים המפורטים בסעיף 29 לעיל יתווסף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מחצית תקופת העבודה (לשם הנוחות) כמפורט להלן: לאילן - הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.11.2007 עד למועד התשלום בפועל; לרונן - הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 15.11.2007.

31. התביעות לדין חופשה ותמורות הודעה מוקדמות:

31.1. אכן התובעים לא ציינו בכתב התביעה את הסכום הנتابע בגין עילות אלה. יחד עם זאת, משידוע שיעור שכרם של התובעים ותקופת עבודתם, מדובר בחישוב אריתמטי פשוט.

31.2. הרכבים הנتابעים פטורים מאגרה ולכן אין מניעה לפסק סעד כספי בשל

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואח'

אי תשלום אגרה.

.31.3 יש ממש בענטה מירב כי למורת האמור לעיל התובעים היו צריכים לכמת את התביעה ברכיבים פדיון חופשה והודעה מוקדמות. אולם בהתחשב בעובדה כי מדובר בזכויות מכוח חוק המגן ושהנתנוינו הדרושים לחישוב הרכיבים הנתבעים מצויים בפני בית הדין (השכר ותקופת העבודה) יש להעדיין פסיקת הסעד על פני דחינת התביעה מתעניינים פרוצדורליים.

.32 אשר על כן, על הנתבעת לשלם לתובעים כמפורט להלן:

.32.1. פדיון חופשה:

.32.1.1 לאילן – 1,113 נק, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 24.3.2008 עד למועד התשלום בפועל.

.32.1.2 לרонן – 1,608 נק, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.5.2008 עד למועד התשלום בפועל.

.32.2 הוועה מוקדמת לאילן – הבסיס לתשלום שכרו של אילן היה عملות ולא חודשי. לכן, הוא בנדך "עובד בשכר" לפי חוק הוועה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א – 2001 זוכאי ל- 8 ימי הוועה מוקדמת (קלנדריים), בסך של 989 נק. לסכום זה יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 24.3.2008 עד למועד התשלום בפועל.

התביעה שפוגז:

.33. מירב טענה כי התובעים זלו בהתחייבותיהם המקצועיות כלפי וכפוי הלקחות, וכתוצאה ממחדריהם ורשנותם נכשלו עסקאות ודאיות ממש, ובכך גרם למשרד חפסד عملיה בסך של 320,000 נק. מירב פירטה בתצהירה נכסים אשר התובעים גייסו בבעלויות, וטענה כי התובעים לא התנהלו כנדרש ביחס לנכסים אלה, ובכלל זה לא פרסמו אותם כראוי, וטיפלו בנכסים באופן "חוובני", "שרטוני" ו"יכושלי". בנוסף להפסד העמלות טענה מירב לפגיעה בשמו הטוב ובמוניין של המשרד. על יסוד העמלות שהגיעו למשרד بعد השלמת העסקאות בנכסים שפורטו בתצהיר טענה מירב

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/01/99 אלון יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/08/99 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/09/05 מירב לוי נ' אלון יששכר ואח'

כי אילן גרם לנזקים בסך של 200,000 ש"ח ורונן גרם לנזקים בסך של 120,000 ש"ח. כן טענה מירב כי על התובעים להסביר לה החזר תשלומים שלמים להם ביתר, בשיעור 40% מהתמורה שלולמה להם, מכוחו "סעיף גדרון" שהבסכם החתקשות.

34.התובעים טענו כי מרידה של מירב הוא חדש וכיים זמן קצר, ולא ברור על יסוד מה נטען ל-13 שנים מוניטין; במהלך תקופת החתקשות פורקה השותפות בין מירב לגבי תורגמן באופן אלים, מילולית ופיסית עד כי המשטרה נדרשה להתערב, ועובד זה פגעה במוניטין. התובעים טענו כי פעל מעל ומüber והשיקעו מא Mitsim בעבודתם; מירב פגעה בעצמה במוניטין בכך שפרשמה רשימות נכסים פיקטיביות באתר שלה; מירב לא הדריכה אותם ולא סייעה להם בעבודתם, כמתחייב מכך שהחלו לעבוד אצל כסוכנים מתחילה ולא כל ניסיון. לעניין העסקאות הספציפיות טענו התובעים כי הטענה שהייתה וודאות של 100% בסגירת העסקאות היא מופרכת, ודרישת לפיצוי בגין עסקה שלא יצא אל הפועל היא חסרת בסיס; כמו כן, התיחסו התובעים לעסקאות הספציפיות שפירטה מירב בתצהירה, והבהירו את הקשיים והסיבות לכך שככל עסקה לא נסגרה.

35.לאחר בחינת טענות הצדדים וכל חומר הראיות אנו סבורות כי יש לדוחות מכל וכל את התביעה שכגד שהוגשה על ידי מירב. מדובר בתביעה לא מבוססת, בה הועלו טענות בעלמא, שלא גבו בריאות כלשהן, ונראה כי היא הוגשה על מנת ליצור משקל נגד לתביעת התובעים ולהרתיעם מניהול תביעתם. מעבר לאמתות כליליות כי התובעים פעלו באופן "לא מקצועני" או "זלזול" וכיו"ב, לא הובאה שום ראייה לכך שההתובעים התנהלו שלא כראוי ולא הובאה שום הוכחה כי קיים קשר סיבתי בין התנהלותם של התובעים והעבודה שהעסקאות לא נסגרו. מירב לא טרח להזמין עדות ولو לקוח אחד אשר יתמוך בגורסתה לעניין אופן הטיפול של התובעים ויאשר את גורסתה כי התנהלות התובעים גרמה לכך שהעסקה לא נסגרה במסגרת המשפט. הטענה כי "קייםות וודאות ברורה ומידית" למכירת נכסים בחו"ל, וכי רק בשל התנהלותם של התובעים לא יצא לפעול העסקאות לא הוכחה, ובכלל זה לא הובאו למשל ראיות כי נכסים בחו"ל עשו בטיפולם של מירב או של בעל של מירב או של סוכנים אחרים באותה תקופה נמכרו. לא הובאה גם כל ראייה לעניין שווי העסקאות, וכפועל יוצא לכך לא הובאה ראייה לעניין שיעור העמלה ושיעור

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 08/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 08/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 09/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

הנזק הנטען.

36. כללו של דבר – התביעה שהגישה מירב נדחתת מכל וכל.

סוף דבר:

37. אנו מחייבות את מירב לשולם לתובעים בתחום 30 יום מהמועד בו יומצא לה פסק הדין
 כמפורט להלן:

37.1. לתובע אילן:

37.1.1. שכר עבודה בסך 26,444 ש"ח, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
 מיום 1.11.2008 עד למועד התשלומים בפועל.

37.1.2. פדיון חופשה בסך 1,113 ש"ח, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
 מיום 24.3.2008 עד למועד התשלומים בפועל.

37.1.3. תמורת הזיהה מוקדמת בסך 989 ש"ח, בצוירוף הפרשי הצמדה
 וריבית כחוק מיום 24.3.2008 עד למועד התשלומים בפועל.

37.2. לתובע רונן:

37.2.1. שכר עבודה בסך 175,22 ש"ח, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
 מיום 15.11.2008 עד למועד התשלומים בפועל.

37.2.2. פדיון חופשה בסך 1,113 ש"ח, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
 מיום 24.3.2008 עד למועד התשלומים בפועל.

38. התביעה שהגישה מירב נדחתת.

39. הוצאות וصب"ט עו"ד : בקביעת שיעור שכ"ט עו"ד הבינו בחשבון גם את העבודה
 שתביעתם של התובעים התקבלה חלקית וגם את העבודה שהתבעה הגישה תביעה
 בסכום עתק של 337,562 ש"ח, שכאמור לעיל מצאו כי היא בלתי מבוססת והוגשה על
 מנת להוות משקל נגד לתביעתם של התובעים. אשר על כן, מירב תשלם לכל אחד
מהתובעים שכ"ט עו"ד בסך 3,000 ש"ח בגין תביעתו שהתקבלה וסך 10,000 ש"ח בגין
התביעה של מירב שנדחתה.

בית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 8/9901 אילן יששכר נ' מירב לוי
 תע"א 8/9902 רונן פלדמן נ' מירב לוי
 תע"א 9/5739 מירב לוי נ' אילן יששכר ואחות'

40. זכות ערעור - כל צד רשאי להגיש ערעור לבית הדין הארץ בתוקף 30 ימים מהמועד בו נמצא לו פסק הדין.

ניתן היום, יי' אלול תשע"ב, 28 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

נציגת ציבור (עובדיהם)
גב' רונית אסיה

לאה גליקמן, שופטת
אב"ד

נציגת ציבור (עובדיהם)
גב' אורנה אופנהיים – דזני